

Andrzej Gordziejewicz-Gordziejewski

"Style piśmiennictw polskiego w XV wieku. "Sztuka i ideologia XV wieku"", Julian Lewański, Red. P.Skubiszewski, Warszawa 1978 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 23/3 (77), 299

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ LEWAŃSKI Julian: Style piśmiennictwa polskiego w XV wieku. "Sztuka i ideologia XV wieku". Red. P. Skubiszewski. Warszawa 1978, PWN, s. 241-357.

Zachowany dorobek poetycki piśmiennictwa polskiego wieku XV można podzielić na trzy zasadnicze grupy stylowe, o odmiennej gestyce i formach ekspresji artystycznej: narracyjną (pieśni wielkanocne i legendy), wzruszeniowo-modlitewną (śpiewy kościelne) oraz poetycką, o dwóch odmianach - kombinatoryjną (typu "Rozmowy mistrza Polikarpa ze Śmiercią") i liryczną (np. pieśni miłosne i listowniki). Poezję tę tworzyły, jak się wydaje, dwie grupy twórców: świadomi siebie prawdziwi poeci oraz "układacze" wierszy. Zasługą poetów XV wieku jest próba stworzenia określonych norm poetyckich.

BP/77/63

A.G.

/II/ LIBERA Edzysław: Polska powieść osiemnastowieczna i jej związki z literaturą rosyjską. "Z polskich studiów slawistycznych" V, 1978, t. II, s. 95-103.

Próba określonego w tytule porównania prowadzi do wniosku o drobnych jedynie analogiach, wynikających z oddziaływania wspólnych źródeł. Polska powieść XVIII w. rozwijała się pod znakiem dydaktyki, służyła celom edukacyjno-umoralniającym, gdy tymczasem w literaturze rosyjskiej dominowała tendencja ludyczna.

BP/77/64

A.G.